

Вања Карличић

Број индекса: 085/2022

26 JUN 2024
УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Својство	Име	Позив	Печат
06-07	61206-1635	2-24	

П Р И Ј А В А

теме мастер рада

Утицај интернет технологија на феномен радикализације

Прилози:

- Пријава теме за израду мастер рада;
- Структура рада;
- Радна биографија кандидата;
- Изјава о академској честитости.

У Београду, 20. 06. 2024. године

Кандидат:

Вања Карличић

Већу за студије при Универзитету
Универзитета у Београду

Пријава теме за израду мастер рада

Обраћам се Већу за мултидисциплинарне студије Универзитета у Београду са молбом да ми се, као студенту мастер академских студија:

ТЕРОРИЗАМ, ОРГАНИЗОВАНИ КРИМИНАЛ И БЕЗБЕДНОСТ

одобри израда мастер рада.

Наслов тезе:

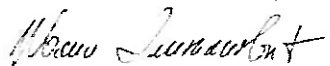
Утицај интернет технологија на феномен радикализације

Претходно наведену тему дефинисао сам уз консултације са проф. др Иваном Дамњановић.

За ментора предлажем проф. др Ивану Дамњановић.

У Београду, 20. 06. 2024. године

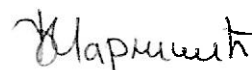
Сагласност ментора:

Проф. др Ивана Дамњановић

Факултет политичких наука
Универзитет у Београду

Кандидат:

Вања Карличић

085/2022

**ВЕЋУ ЗА МУЛТИДИСЦИПЛИНАРНЕ СТУДИЈЕ
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**

ПРИЈАВА ТЕМЕ ЗА ИЗРАДУ МАСТЕР РАДА

Обраћам се Већу за студије при Универзитету Универзитета у Београду са молбом да ми се, као студенту мастер академских студија:

„ТЕРОРИЗАМ, ОРГАНИЗОВАНИ КРИМИНАЛ И БЕЗБЕДНОСТ“, 120 ЕСПБ

одобри израда мастер рада.

Наслов тезе:

Утицај интернет технологија на феномен радикализације

Научни циљ предложене тезе: Анализирање улоге интернета у процесу радикализације појединаца, истраживање начина на које интернет технологије подржавају ширење екстремистичких идеологија, идентификовање фактора на интернету који подстичу процес радикализације, процена утицаја друштвених мрежа, форума и других онлине платформи на радикализацију, проучавање стратегија превенције и контрарадикализације путем онлине канала, разматрање могућих регулаторних и технолошких приступа за сузбијање негативних утицаја интернета на радикализацију, идентификовање најбољих пракси и препорука за сузбијање радикализације путем интернет технологија.

Предмет рада: Централна тема истраживања је улога интернета у процесима радикализације и екстремизма. Истраживање ће бити окренуто ка анализи различитих аспеката овог комплексног феномена, са циљем дубљег разумевања механизма који стоје иза ширења екстремистичких идеологија путем дигиталних платформи.

Један од кључних фокуса је утицај дигиталних медија на процесе регрутације појединаца у екстремистичке организације и групе. Ово укључује проучавање начина на које интернет омогућава брзу и масовну комуникацију, дистрибуцију пропагандног материјала, као и формирање виртуелних заједница које промовишу радикалне ставове. Такође,

истраживање ће обухватати анализу стратегија које екстремисти користе како би привукли нове чланове путем дигиталних канала.

Поред тога, истраживаће се процес формирања и одржавања радикалних идентитета на интернету. Овај аспект ће укључити проучавање начина на које појединци користе дигиталне платформе како би изразили своје екстремистичке ставове, као и начине на које се идентитетске заједнице формирају и одржавају на мрежи.

У складу са академским приступом, су анализиране и различите теорије и концепти који се односе на феномен радикализације и екстремизма на интернету. Ово може укључивати преглед релевантне литературе из области социологије, психологије, политичких наука и других дисциплина како би се стекао дубљи увид у факторе који доприносе овом феномену.

Надаље, практичне импликације свог истраживања су алати за борбу против екстремизма у дигиталном добу. Ово обухвата разматрање могућих политика, програма и интервенција које би могле бити ефикасне у сузбијању радикализације путем интернета, као и идентификацију потреба за даљим истраживањем у овој области.

Кроз све ове анализе и истраживања, циљ је тежња да се допринесе академском и практичном разумевању улоге интернета у процесима радикализације и екстремизма, као и развоју ефикасних стратегија за борбу против ових феномена у дигиталном добу.

Методе истраживања: Деск истраживање (врста истраживања која се заснива на материјалу објављеном у извештајима и сличним документима који су доступни у јавним библиотекама, веб сајтовима, подацима добијеним из већ спроведених анкета итд.), анкетирање грађана о актуелној теми, интервјуисање саговорника који су стручњаци у споменутој области.

Начелна структура рада (по поглављима):

Прво поглавље: Масовна употреба ИКТ

У овом поглављу је циљ показати како масовна употреба информационо-комуникационих технологија (ИКТ) утиче на феномен радикализације. С обзиром на експанзију интернета и

ширење друштвених мрежа, важно је истражити како ове технологије обликују наше друштво и интеракције те колико доприносе процесу радикализације појединаца. Прво ћемо прегледати развој ИКТ и њихову свеprisутност у савременом свету. Од тадашњих почетака интернета до експлозије друштвених медија, посматраћемо како су ове технологије постале саставни део свакодневног живота људи широм света. Затим ће се обавити истраживање како масовна употреба ИКТ-а доприноси феномену радикализације. Анализират ћемо начине на које се екстремистичке идеологије шире путем интернета те како се онлајн платформе користе за регрутовање и подстицање радикалних ставова. Даље ће се размотрити теоријски модели који помажу у разумевању везе између ИКТ-а и радикализације. Прегледаћемо релевантне теоријске приступе попут теорије медијске конвергенције и друштвених мрежа те размотрити како се ти приступи могу применити на анализу овог феномена.

Надаље, биће потребно истражити постојеће политике и стратегије превенције радикализације путем интернета. Прегледаће се иницијативе које су досад спроведене те проценити њихову учинковитост и изазове с којима се суочавају.

Друго поглавље: Шта је радикализација?

Разумевање појма радикализације кључно је за анализу и сузбијање екстремизма и насилног понашања у савременом друштву. У овом поглављу истражујемо различите дефиниције радикализације из међународних и националних перспектива како бисмо стекли целовит увид у овај комплексни феномен. Кроз преглед дефиниција које су понуђене од стране различитих организација, влада и академских институција, циљ је идентификовати кључне елементе и карактеристике радикализације те разумети како се она манифестује у различитим друштвеним и политичким контекстима. Ове дефиниције служе као почетна тачка за даља истраживања и анализу различитих аспеката радикализације у настојању да се изгради темељ за развој стратегија превенције и сузбијања овог свеprisутног изазова савременог света.

Из међународних докумената:

Европска унија: Радикализација се дефинише као процес у којем појединац или група прелази из неекстремног става или уверења у екстремни, што може довести до насилног екстремизма.

ПУНЗ (Програм уједињених народа за развој): Радикализација се описује као процес кроз који појединци или групе прихватају екстремне идеје и ставове те се дистанцирају од друштвено прихватљивих друштвених вредности и норми.

Европска унија: Радикализација се дефинише као процес у којем појединац или група прелази из неекстремног става или уверења у екстремни, што може довести до насилног екстремизма.

Европска комисија: Радикализација се описује као процес којим појединци или групе усвајају екстремне ставове који често укључују насиље као средство изражавања или остваривања циљева.

Влада Сједињених Америчких Држава: Радикализација се дефинише као процес у којем појединци или групе прихватају екстремне идеје или уверења те могућност или потребу за применом насиља како би их остварили.

УНЕСКО: Радикализација се описује као процес у којем појединци или групе постају све екстремнији у својим ставовима, уверењима или деловању, често под утицајем идеологија које негирају или се супротстављају демократским вриједностима и људским правима.

Из српских докумената дефиниције:

Стратегија превенције и сузбијања тероризма Републике Србије: Радикализација се дефинише као процес који може водити појави тероризма, а који укључује прихватање и ширење екстремистичких ставова, идеологија и метода.

Национална стратегија за борбу против насилног екстремизма и тероризма Републике Србије: Радикализација се описује као процес који доводи до прихватања екстремних идеологија и ставова те у крајњем случају може резултирати насилним екстремизмом или тероризмом.

Поглавље три: Проблеми које радикализација доноси

Радикализација доноси низ озбиљних проблема и изазова како на индивидуалном, тако и на друштвеном нивоу. У наставку следи низ кључних проблема које радикализација доноси:

- претња сигурности: Радикализација често води до појаве насилног екстремизма и тероризма. Појединци или групе које су радикализоване могу посегнути за насиљем како би остварили своје циљеве, што директно угрожава сигурност појединаца, заједница и држава. Терористички напади могу резултирати губицима живота, повредама уништењем инфраструктуре и психолошким траумама, стварајући осећај страха и несигурности у друштву;
- поларизација друштва: Радикализација може изазвати дубоке поделе у друштву, стварајући антагонизам и сукобе између различитих група. Ово може довести до непријатељства, мржње и насиља међу људима, што отежава дијалог, сарадњу и изградњу мирних односа међу различитим заједницама.
- ограничавање слобода: Као одговор на претњу тероризма, државе често спроводе мере које ограничавају грађанске слободе и права, попут појачаног надзора, притварања без суђења и ограничавања слободе говора. Ово може довести до кршења темељних људских права и слобода, угрожавајући демократске вредности и владавину права.
- стигматизација и дискриминација: Повезивање одређених скупина с тероризмом и екстремизмом може резултирати њиховом стигматизацијом и дискриминацијом. Ово може довести до маргинализације и изолације тих скупина у друштву, погоршавајући њихов положај и отежавајући њихову интеграцију.
- губитак поверења у институције: Терористички напади могу узроковати губитак поверења грађана у државне институције, владу и сигурносне агенције. Недостатак поверења може отежати сарадњу између грађана и институција у превенцији тероризма и сузбијању радикализације, што може отежати ефикасну реакцију на овај изазов.

- економске штете: Терористички напади и насилни екстремизам могу проузрочити значајне економске штете, укључујући губитак живота, уништавање имовине, поремећај у пословању и привреди, те пад поверења инвеститора. Ово може имати дугорочне последице на Владу и друштво, смањујући стабилност и просперитет заједнице.

Поглавље четири: Истраживачки циљ - Како сузбити појаву радикализације и алати за борбу против радикализације

Истраживачки циљ: Дубински анализирати факторе који доприносе појави радикализације и насилног екстремизма те идентификовати стратегије и приступе који су учинковити у превенцији и сузбијању ових феномена. Ово укључује истраживање социјалних, економских, политичких и психолошких узрока радикализације, као и евалуацију различитих интервенцијских програма и политика које се примјењују на локалној, националној и међународној разини. Циљ је развити свеобухватан и циљани приступ који ће смањити рањивост појединаца и заједница на радикализацију те промовисати инклузивно и сигурно друштво.

Алати за борбу против радикализације:

Превенција кроз образовање: Едукација и подизање свести о различитим облицима радикализације, екстремизма и манипулације на интернету могу помоћи у јачању отпорности појединаца и заједница. Програми образовања о људским правима, демократским вредностима и међукултуралном дијалогу могу допринети превенцији радикализације.

Развој локалних мрежа и партнерстава: Укључивање локалних заједница, верских вођа, цивилног друштва и других чинилаца кључно је за успешну превенцију радикализације. Развој локалних мрежа и партнерстава омогућава размену информација, подршку и сарадњу у идентификацији раних знакова радикализације те пружању подршке угроженим појединцима.

Јачање дигиталне писмености и медијске критичности: Промовисање дигиталне писмености међу младима и широм популацијом може помоћи у препознавању и

сузбијању пропаганде и екстремистичке реторике на интернету. Едукација о медијској критичности и развијање вештина евалуације информација могу смањити рањивост појединаца на манипулацију и радикализацију путем онлине платформи.

Социјално укључивање и интеграција: Стварање инклузивног друштвеног окружења у којем се цене различитости и истиче социјална укљученост може смањити осјећај маргинализације и искључености који су често повезани с процесом радикализације. Програми који потичу социјалну интеграцију, економске прилике и осјећај припадности могу допринијети смањењу рањивости појединаца на радикализацију.

Сарадња на међународној нивоу: Радикализација је глобални феномен који захтева координисани одговор на међународном нивоу. Сарадња између држава, међународних организација и регионалних актера кључна је за размену информација, пружање подршке и координацију активности у превенцији и сузбијању радикализације и екстремизма.

Поглавље пет: Студије случаја

Студија случаја: Превенција радикализације кроз образовне програме и медијску писменост.

Увод:

У контексту све веће забринутости због појаве радикализације и насилног екстремизма, многе земље су почеле развијати програме и политике усмерене на превенцију ових феномена. Ова студија случаја истражује пример добре праксе у превенцији радикализације кроз образовне програме и медијску писменост.

Опис студије случаја:

Земља Х, суочена с растућим изазовом радикализације међу младима, покренула је иницијативу за развој образовних програма и медијску писменост који би промовисали вредности толеранције, демократије и мирног решавања сукоба. Ови програми су осмишљени како би се младима пружиле вештине критичког размишљања, медијске писмености и интеркултуралне комуникације, те их оснажили да препознају и одупру се екстремистичким идеологијама.

Кључни аспект ове иницијативе био је ангажман локалне заједнице. Школе, верске организације, породице, цивилно друштво и локалне власти заједно су радиле на имплементацији програма, осигуравајући мултидисциплинарни приступ превенцији радикализације. Радионице, семинари, интерактивне игре улога и друге активности организоване су како би се подстакла отворена комуникација, разумевање и подршка међу различитим деловима заједнице.

Резултати:

Након имплементације образовних програма и ангажмана локалне заједнице, примећени су позитивни резултати у смањењу рањивости младих на радикализацију. Млади су показали веће разумевање различитости, већу медијску писменост и отпорност на екстремистичке пропаганде. Такође је дошло до побољшања у односима унутар заједнице, смањења стигме и дискриминације те повећања поверења између различитих група.

Ова студија случаја показује важност интегрисаног приступа превенцији радикализације који укључује образовне програме и активно укључивање локалне заједнице. Такав приступ не само да јача отпорност младих на екстремизам, већ и истиче инклузивно и сигурно друштво које је отпорније на радикализацију и насилни екстремизам.

Закључак:

У анализи релевантне литературе о улози интернета у процесима радикализације и екстремизма, издвајају се кључни аутори који пружају дубље увиде у ову проблематику. Aly, Conway, Weimann и други истраживачи наглашавају различите аспекте дигиталне средине који доприносе ширењу екстремистичких идеологија и регрутацији присталица. Њихова истраживања указују на комплексност и динамичност дигиталних платформи које омогућавају брзу и масовну комуникацију, дистрибуцију пропагандистичког материјала, те стварање виртуалних заједница које охрабрују и подстичу радикалне ставове.

Иако постоје дивергентна мишљења о тачном степену утицаја интернета на процесе радикализације, већина аутора се слаже да је интернет постао кључно средство за регрутацију појединаца у екстремистичке групе. Конкретно, Weimann-ова истраживања указују на то да су друштвене мреже, форуми, видео платформе и остали дигитални канали

постали витални простори за пропагирање екстремистичких идеја, али и за формирање и одржавање радикалних идентитета. Ови дигитални простори омогућавају појединцима да пронађу слично мислеће особе, да се информишу о екстремистичким идеологијама и активностима, те да придобију подршку и валидацију за своје ставове.

У том контексту, развој ефикасних стратегија за сузбијање радикализације на интернету постаје императив. То укључује не само праћење и анализу дигиталних канала комуникације, већ и развој превентивних мера које ће циљати на идентификацију и дезинтегрисање екстремистичких група и активности на мрежи. Поред тога, потребно је развити и едукативне програме који ће оснажити појединце да критички размишљају о информацијама које конзумирају на интернету, те да се одупру екстремистичким утицајима.

У коначном закључку, евидентно је да интернет представља комплексно и динамично окружење у контексту процеса радикализације и екстремизма. Стога, мултидисциплинарни приступ који укључује сарадњу између академске заједнице, владиних институција, цивилног друштва и технолошких компанија неопходан је за успешно супротстављање овом изазову у дигиталном добу.

НАПОМЕНА: Приликом израде рада структура ће бити допуњена и евентуално коригована

ЛИТЕРАТУРА

НАПОМЕНА: Списак литературе није коначан.

1. Aly, A. (2011) The Internet as Ideological Battleground. Edith Cowan University-Security Research Institute (SRI)
2. Aly, A., Weimann-Saks, D., Weimann, G. (2014) Making 'noise' online: An analysis of the say no to terror online campaign. *Perspective on Terrorism* 8(5): 33-47

3. Behr, I., Reding, A., Edwards, C., Gribbon, L. (2013) Radicalisation in the digital age: The use of the internet in 15 cases of terrorism and extremism. Santa Monica, CA: RAND Corporation
4. Benson, D.C. (2014) Why the Internet Is Not Increasing Terrorism. *Security Studies*, 23(2): 293-328
5. Chen, H. (2012) *Dark Dark Web: Exploring and Data Mining the Dark Side of the Web*. New York: Springer
6. Community Oriented Policing Services (COPS)-Office of Community Oriented Policing Services (2014) Online radicalisation to violent extremism: Awareness brief. Washington, DC
7. Conway, M. (2006) Terrorism and the Internet: New Media-New Threat? *Parliamentary Affairs*, 59(2): 283-298
8. Conway, M. (2006) Terrorist 'use' of the Internet and fighting back. u: Conference Cyber safety: Safety and Security in a Networked World: Balancing Cyber-Rights and Responsibilities, Oxford Internet Institute (OII), Oxford University, UK, 8-10 September, 2006
9. Conway, M. (2017) Determining the Role of the Internet in Violent Extremism and Terrorism: Six Suggestions for Progressing Research. *Studies in Conflict & Terrorism*, 40(1): 77-98
10. Edwards, C., Gribbon, L. (2013) Pathways to Violent Extremism in the Digital Era. *RUSI Journal*, 158(5): 40-47
11. General Intelligence and Security Service (AIVD) (2012) Jihadism on the Web: A breeding ground for jihad in the modern age. The Hague
12. Grieve, L.B. (2013) A psychological perspective on virtual communities supporting terrorist & extremist ideologies as a tool for recruitment. *Security Informatics*, 2(9)
13. Huey, L. (2015) This is Not Your Mother's Terrorism: Social Media, Online Radicalization and the Practice of Political Jamming. *Journal of Terrorism Research*, 6(2)

14. Hussain, G., Saltman, E.M. (2014) Jihad trending: A comprehensive analysis of online extremism and how to counter it. Quilliam Foundation
15. Koehler, D. (2014) The Radical Online: Individual Radicalization Processes and the Role of the Internet. Winter 2014/15, Nr. 1
16. ОЕБС (2014). Спречавање тероризма и сузбијање насилног екстремизма и радикализације која води ка тероризму: приступ кроз рад полиције у заједници. Беч: Организација за европску сигурност и сарадњу
17. Антолиш, К. (2009). Национална стратегија за превенцију и сузбијање тероризма, Полиција и сигурност, 1, 150-152.
18. Батрићевећ, А., Јазећ, А., (2015.) „Злоупотреба медија у сврху терористичке пропаганде. Политиколошки и правни аспекти“, Социјална мисао 1, 41-53
19. Достећ С., & Видаковић Д., (2020.), Терористичка пропаганда на интернету. Приштина: Баштина
20. Живаљевић, Д., (2022). Радикализација друштва и тероризма. Београд: Службени гласник
21. Зиројевић М., (2014.) Злоупотреба интернета и тероризам. Интернет и друштво. Ниш и Београд. Међународни тематски зборник радова. (стр. 489 – 500)
22. Јовановић, Б., М., (2014.) “Интернет и тероризам“, Културна полиса, бр. 25, 397-415
23. Југовић А., & Живаљевић Д, (2021.) Београд: Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију
24. Крстић, М., „Утицај медија на политичку моћ терористичких група“, Политичка ревија, 189-207
25. Малетић, И, (2009.) „Допринос медија развоју савременог тероризма и антитероризма“. Београд: Криминалистичко- полицијска академија
26. Мисија ОЕБС-а у Србији (2020.). Превенција радикализације и тероризма. (брошура)

27. Национална стратегија за превенцију и борбу против тероризма за период од 2017. до 2021. године. (2017). Службени гласник, број 94.
28. Национална стратегија за спречавање и борбу против тероризма за период 2017–2021. година. (2017). Београд: "Службени гласник Републике Србије", 94.
29. Стратегија за борбу против високотехнолошког криминала за период 2019–2023. године. (2018). Београд: Службени гласник Републике Србије, 71
30. Фатић Зиројевић М. (2011.) Злоупотреба интернета у сврхе тероризма. Београд: Институт за упоредно право

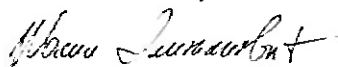
Радна биографија:

Основну школу „Милоје Симовић“ у Крагујевцу сам завршила као носилац Вукове дипломе. Школовање сам наставила у, најстаријој гимназији основаној јужно Саве и Дунава, Првој крагујевачкој гимназији коју сам завршила као одличан ђак, где сам похађала друштвено – језички смер. Факултет политичких наука сам уписала на Универзитету у Београду, на свом новинарском смеру сам остварила просечну оцену 9,27. На крају треће године сам проглашена једним од 1050 најбољих студената основних студија Универзитета у Републици Србији, те сам постала носилац Доситејеве стипендије.

Током треће године студија сам похађала праксу од неколико месеци у Business and Intelligence Institute у области односи са јавношћу и маркетинг. Ту сам се по први пут сусрела са радом компанија и агенција. Рад на студијама случаја великих брендова попут шведске Икее. Практично упознавање са начином рада са клијентима, припремање креативе и писањем извештаја. Затим сам се опробала у телевизијском новинарству и одлазила на усавршавање из ове области на телевизију NewsMax Adria. Ту сам научила како написати добар телевизијски прилог, као и припемити га за пуштање у етар. На почетку четврте године основних студија сам се запослила у агенцији за дигитални маркетинг Loft 19 у којој сам била на позицији менаџера за друштвене мреже и комуникацију са потошачима. Поља рада попут решавања кризних ситуација, писање садржаја и дигиталног маркетинга су била

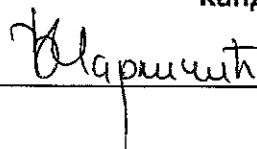
моја свакодневница. На крају основних студија сам прешла у маркетиншку агенцију MPG! где сам радила као менаџер за дигитални маркетинг. Циљ посла је било испуњавање маркетиншких и комуникационих циљева за различита поља рада клијената. На почетку ове године сам почела да радим Министарству информисања и телекомуникација у међународном одсеку у одељењу за информисање и медије. Области којима се највише бавимо су хармонизација националних прописа са правним тековинама Европске Уније, рад на мултилатералној и билатералној сарадњи, као и спровођење пројеката финансираних из међународних фондова.

Ментор

Проф. др Ивана Дамњановић
Универзитет у Београду
Факултет политичких наука

Кандидат

Вања Карличић, 127/2022

ВЕЋУ ЗА СТУДИЈЕ ПРИ УНИВЕРЗИТЕТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Студијски програм:

Тероризам, организовани криминал и безбедност, 120 ЕСПБ

Наслов тезе:

Утицај интернет технологија на феномен радикализације

Кандидат:

Име и презиме Вања Карлчичић
Број индекса 85/2022

Чланови комисије:

Проф. др Драган Симеуновић, Факултет политичких наука Универзитета у Београду

Доц. др Дејан Јовановић, Факултет политичких наука Универзитета у Београду

Ментор:

Проф. др Ивана Дамњановић
Факултет политичких наука
Универзитет у Београду

Изјава о академској честитости

Студент: Вања Карличић

Број индекса: 085/2022

Студент: мастер академских студија „Тероризам, организовани криминал и безбедност“

Аутора мастер рада под називом: Утицај интернет технологија на феномен радикализације

Потписивањем изјављујем:

о да је рад искључиво резултат мог сопственог истраживачког рада;

о да сам рад и мишљења других аутора које сам користио у овом раду назначио или цитирао у складу са Упутством;

о да су сви радови и мишљења других аутора наведени у списку литературе/референци који су саставни део овог рада и писани у складу са Упутством;

о да сам добио/ла све дозволе за коришћење ауторског дела који се у потпуности/целости уносе у предати рад и да сам то јасно навео/ла;

о да сам свестан/на да је плагијат коришћење туђих радова у било ком облику (као цитата, прафраза, слика, табела, дијаграма, дизајна, планова, фотографија, филма, музике, формула, веб сајтова, компјутерских програма и сл.) без навођења аутора или представљање туђих ауторских дела као мојих, кажњиво по закону (Закон о ауторском и сродним правима, Службени гласник Републике Србије, бр. 104/2009, 99/2011, 119/2012, 29/2016), као и других закона и одговарајућих аката Универзитета у Београду;

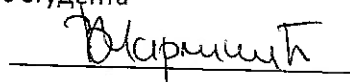
о да сам да сам свестан да плагијат укључује и представљање, употребу и дистрибуирање рада предавача или других студената као сопствених;

о да сам свестан последица које код доказаног плагијата могу проузроковати на предати мастер рад и мој статус;

о да је електронска верзија мастер рада идентична штампаном примерку и пристајем на његово објављивање под условима прописаним актима Универзитета.

Београд, 20. 06. 2024.

Потпис студента

Вања Карличић